

MIKLYA ZSOLT

Fénylapok padlón, ülésen

*Híd lábát hurkolja körül,
lépésben rajzol ómegát
a villamos a föld alatt,
s amíg az íven áthalad,
alef két szára hajlik át
a hídon, lánc-hídon, fölül.*

*

*Felriadsz. Körötted szétszórt
fénylapok padlón, ülésen.
Csak elbóbiskoltál kicsit.
Sínek hintázzák a kocsit,
visz a vonat, lehetnél résen
jobban is, bírva a tempót.*

*

*Lódenkabát Szeged felé
utazik Kelet-Európa
szegén. Megsárgult könyvjelző,
hű papírdarabka áll őrt,
benne hagyott útjelző tábla,
fölötte eltévedt egyén.*

*

*Közös még az ágy, kettészelt
takarótok illeszthető.
Fénymintás tapéta meszelt
falon csak arra vár, szeget
üss belé, s mit széttört az idő,
a tényért akaszd fel végre.*

*

*Figyelemmegosztás nélkül
életveszélyes minden napod.
A hatalommegosztás sem
tökéletes. Nem kapod meg,
tessék, szenvedhetsz megint, jó
esetben is más elégül.*

*

*Pozícióharc. Ki kivel
vetkezik. Billeget. Bólogat.
Ki bír el farkán tele vödröt.
S ami korábban fel sem ötlött,
szolgál két-három-négy urat.
Kit hámol. És kivel hímel.*

*

*Talán az égi tintapatron
utolsó színei, mielőtt
a készülék jelez: tintája
rögvest kifogyóban. Talán a
reménysugarakat terelő
juhász, szúre alól kiszól.*

*

*Szűrte a hangokat elébb,
ahogy forró tea páráját
szokta, a fogai között.
Elgondolkodva gyönyörködött,
lenyűgözte a csend. Minden át-
menet nélkül fordult feléd.*

*

*Múteremárnyék válladon,
megérint rajta egy pókot,
szállal érkezett, szálazna
tovább, de vár még, kívárja
a pillanatot, amikor
észreveszed, és vállalod.*

*

*Csillagokat másolsz, három
csillag, elválaszt, összeköt,
féligáteresztő, féleresz,
ereszt is, nem is, te lehetsz
a következő áldozat. Öt
kis kavics a zsebbe, míg várod.*

*

*Üveghutában készült opál
tejüveg. Kis tejüvegcsék
legkedvesebb fűszereidnek.
Zacskóban marad a többi, meg
dobozban, minek öntenéd
át, gyorsan elfogy, diffundál.*

*

*Kis fehér kavicsra írod.
Szóalak pattan a tükrön,
jelentés süllyed, vagy fordítva?
Kettévált jelenés. Titkodat
víz rejti. Túlélőösztön
visz – kavics íve – a hídon.*